

РЕШЕНИЕ

№ 678

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **12370** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от А. А. А., гражданин на Република И. като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е заповед № 5364з-2229/11.12.2020 г. на директора на дирекция „Миграция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не повече от 6 месеца, считано от 20 декември 2020 г., но не по-късно от 20.06.2021 г. В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. С изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният административен акт.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед рег. № 5392 ПАМ-896/20.12.2019 г., издадена от началника на отдел „Миграция“ А. А. А. е настанен принудително в специален дом за временно

настаняване на чужденци за срок до 6 месеца. Като основание за издаването на тази заповед е посочена издадена заповед № 5392 ПАМ-895/20.12.2019 г. на началника на началника на отдел „Миграция“, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна. Със заповед рег. № 5364з-1054/17.06.2020 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“, е продължено принудителното настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци, считано от 20.06.2020 г., но не по-късно от 20.12.2020 г., до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка. От събраните по делото доказателства се установява, че заповедта, която е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция е била издадена и при съобразяването на предложение рег. № 5364р-22424/11.12.2020 г. за продължаване на срока за принудително настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци. В предложението се посочва обстоятелството, че чужденецът е с отказана молба за международна закрила, като служители на дирекция „Миграция“ са провеждали беседи с чужденеца, но той категорично е отказал да се завърне доброволно в страната си на произход или да посочи трета сигурна страна. Направен е извода, че от нота № 125/21.01.2016 г. на посолството на Република И. в [населено място], документи за пътуване на иракски граждани, които желаят да се завърнат доброволно в Република И., се издават след писмена молба от желаещия. Посочено е, че спрямо чужденеца не могат да бъдат приложени алтернативите на предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 обезпечителни мерки, тъй като в дирекция „Миграция“ не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряването на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин през време на престоя му в Република България, както и искане за замяна на заповедта за принудителното му настаняване с ежеседмично явяване в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваване. Посочено е, че чужденецът не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България, и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, поради липса на валиден такъв. Посочено е, че е налице опасност чужденецът да се укрие – направил е опит да въведе в заблуждение органите на Министерството на вътрешните работи за действителната си самоличност при повторното му задържане на 20.12.2019 г. в [населено място].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съгласно чл. 44, ал. 8, изречение трето от Закона за чужденците в Република България заповедта за продължаване на принудителното настаняване подлежи на обжалване по реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2. Съгласно чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на Административнопроцесуалния

кодекс.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира обжалваната заповед за незаконосъобразна, а жалбата за основателна.

При съобразяването на тези обстоятелства следва извода за незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 5364з-2229/11.12.2020 г. на директора на дирекция „Миграция“, с която е продължено принудителното настаняване на А. А. А., гражданин на Република И., [дата на раждане] , в специален дом за временно настаняване на чужденци до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не повече от 6 месеца, считано от 20 декември 2020 г., но не по-късно от 20.06.2021 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ